

کمک به کشتی‌های سانحه دیده توسط سیستم GMDSS

*مهندس فاطمه نوربخش^۱ (BSc)، دکتر احمد نریمانی^۱ (MD)

کشتی را نیز گزارش می‌دهد.

حداقل تجهیزات GMDSS مورد نیاز به شرح ذیل میباشد:

- VHF رادیو با قابلیت ارسال DSC بر روی کانال ۷۰ و پیامهای رادیو تلفنی بر روی کانالهای ۶، ۱۳ و ۱۶.
- دستگاه SART. (برای شناورهای زیر ۵۰۰ تن یک دستگاه و شناورهای بالای ۵۰۰ تن دو دستگاه)
- دستگاه فرستنده گیرنده قابل حمل (پرتابل) VHF (برای شناورهای زیر ۵۰۰ تن دو دستگاه و شناورهای بالای ۵۰۰ تن سه دستگاه)
- NAVTEX گیرنده (در صورتیکه کشتی در محدوده‌ای سفر میکند که خدمات NAVTEX ارائه می‌شود).
- یک دستگاه گیرنده Inmarsat EGC در نواحی که اینمارست خدمات رسانی کرده و سرویس MSI توسط NAVTEX یا HF NBDP ارائه نمی‌شود.

- یک دستگاه EPIRB ۴۰۶ مگاهرتز و یا ۱/۶ گیگا هرتز

بحث و نتیجه‌گیری: GMDSS مشتمل بر دستگاه‌های مختلفی میباشد که مشخصات و محدوده عملکرد آنها به میزان زیادی بستگی به محدوده‌ای از دریا دارد که کشتی در آن فعالیت می‌کند. از دیگر مزایای این سیستم این است که سیگنال شماره گیری دیجیتال، اطلاعات دیگری را نیز با خود حمل میکند. این اطلاعات عبارتند از ارجحیت تماس (فاجعه، اورژانس، ایمنی، عادی)، شناسه کشتی فاجعه دیده، موقعیت کشتی و نوع فاجعه و یا سانحه. در هنگام بروز فاجعه و یا سانحه کلیه اطلاعات می‌تواند بصورت اتوماتیک و تنها با فشار یک دکمه ارسال گردد. موقعیت کشتی بصورت اتوماتیک توسط GPS و یا بصورت دستی به سیستم اعمال می‌گردد. کد شناسه شناور از قبل برای دستگاه تعریف گردیده است و ماهیت فاجعه در صورت بودن زمان کافی توسط کاربر انتخاب می‌گردد.

واژگان کلیدی: سیستم GMDSS، آیین نامه سولاس، مدارهای VHF، ترافیک ساحلی (VTS)

مقدمه: The Global Maritime Distress and Safety System

(GMDSS) سیستمی است بین‌المللی که با بهره‌گیری از فناوریهای ارتباطی زمینی و ماهواره‌ای و همچنین سیستمهای رادیویی موجود در روی کشتیها و با اعلام اتوماتیک به ایستگاههای مخابراتی ساحلی و همچنین کشتیهای موجود در منطقه حادثه سعی در کمک رسانی و نجات هر چه سریعتر به کشتی سانحه دیده را دارد. GMDSS برای اولین بار و در سال ۱۹۷۴ توسط سازمان دریایی بین‌المللی (IMO)، که بعنوان یکی از آژانسهای سازمان ملل مسئول ایمنی کشتیها و جلوگیری از آلودگی دریاها میباشد، در قالب کنوانسیون بین‌المللی سولاس مطرح گردید و از سال ۱۹۹۹ بصورت کاملاً اجرائی درآمد. کلیه دولتهائیکه این کنوانسیون را پذیرفته‌اند نسبت به اجرای آن پاسخگو بوده و ملزم به اعمال ملاحظات مربوطه در قوانین ملی خود میباشند. در عمل کلیه مالکان شخصی کشتیها موظف میباشند نیازمندیهای سیستم GMDSS را برای کشتیهای خود فراهم نموده و مجوزهای رسمی را از مبادی قانونی دریافت نمایند.

روش شناسی: کلیه مطالب این مقاله از طریق جست و جو در مقالات اینترنتی به دست آمده است. مطالب دسته بندی و مرتب شده و به صورت چکیده مقاله تنظیم گردیده است.

یافته‌ها: مطابق با قوانین سولاس گروههای جستجو و نجات ساحلی و همچنین کشتیهای نزدیک به محل حادثه می‌بایست با بهره‌گیری از تکنیک‌های مخابراتی زمینی و ماهواره‌ای در سریعترین زمان ممکن از حادثه رخ داده آگاه گردیده و با کمترین تاخیر ممکن، با ایجاد یک گروه هماهنگ جستجو و نجات به یاری کشتی سانحه دیده بپردازند.

کشتیهای که به تجهیزات GMDSS مجهز گردیده‌اند در دریا بسیار ایمن تر بوده و احتمال رسیدن کمک به موقع برای آنها در هنگام بروز سانحه و یا مصیبت بیشتر میباشد چرا که این سیستم در زمانیکه کارکنان شناور زمان کافی برای درخواست کمک را بصورت کامل ندارند بصورت اتوماتیک با اعلام هشدار موقعیت

۱- حوزه معاونت بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی ارتش ج.ا. (نویسنده مسئول).